

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **BŘEZEN** 2020 – ČÍSLO **03**

Plus jeden den

Díky snaze o narovnání nepřesností mezi kalendářním a tzv. tropickým rokem jsme letos opět po čtyřech letech dostali o den navíc. Vyšel na sobotu. Někdo ho využil k odpočinku, někdo ke svátosti smíření, někdo třeba k vol-

bám. Den navíc. Přání těch, kteří umírají, loučí se, jsou před zkouškou nebo mají prázdniny. Všechny případy výstižně sloučil sv. Augustin: „Nespokojené je naše srdce, dokud nespočine v Tobě, Bože.“

P. Martin Lanži

Nezapomínat, že milost je zdarma

Vatikán. „Lékem na zatvrzelost srdce je paměť,“ kázal Petrův nástupce při ranní mši v kapli Domu sv. Marty v úterý 18. února a vybídl k upamatování na milost spásy, jež osvěžuje srdce.

Papež si vzal podnět z evangelia daného dne (Mk 8,14-21), kde Ježíš varuje učedníky před farizejským kvasem, ale oni mezi sebou uvažují o tom, že si na cestu zapomněli vzít chléb. Ježíš jim proto řekl: »O čem uvažujete? Že nemáte chleba? [...] Máte zatvrzelé srdce? Nevzpomínáte si, když jsem rozlámal pět chlebů pro pět tisíc lidí?«. Papež František pak vysvětloval rozdíl mezi zatvrzelým a soucitným srdcem.

„Pánova vůle je soucit: »milosrdenství chci, a ne oběti«. Nelitostné srdce je modlářské, soběstačné srdce, jemuž je oporou na cestě vlastní sobectví a sílu mu dodávají pouze ideologie. Zmiňme čtyři ideologické skupiny Ježíšovy doby: farizeje, saduceje, esény a zeloty. Tyto čtyři skupiny se

zatvrzelým srdcem prosazovaly plán, který nebyl Boží; neměly místo pro Boží plán, neměly místo pro soucit.“

Na zatvrzelost srdce však existuje lék, pokračoval papež. Proto dnešní evangelium i mnoho míst v Bibli odkazuje ke spásanosné moci paměti, která otevírá srdce.

„Když se zatvrdí srdce, je zavilé a zapomíná. Zapomíná na milost spásy, zapomíná, že milost je zdarma. Zavilé srdce vede k rozepřím, válkám, vede k egoismu a deptání bratra. Nemá totiž soucit. Velikost poselství spásy spočívá v tom, že Bůh s námi má soucit. Jako refrén se v evangeliu vrací, že Ježíš měl v nějaké situaci či s někým soucit. Ježíš je soucitem Otce. Ježíš je pro každou zatvrzelost fackou.“

Proto je třeba prosit o milost, abychom neupadli do zatvrzelosti a měli srdce „vzdušné“, otevře-

né a soucitné vůči tomu, co se děje ve světě. Souzení totiž budeme nikoli podle svých idejí, nýbrž podle toho, jaký soucit projevíme ve vztahu k hladovým, žíznivým, nemocným a vězněným. Pokora, paměť našich kořenů i naší spásy pomáhají soucítit.

„Každý z nás má ve svém srdci něco zatvrzelého. Upamatujme se, a Pán at' nám dá srdce čisté a upřímné, jak jsme prosili ve vstupní modlitbě dnešní liturgie, abychom byli Jeho důstojným příbytkem. Do zatvrzelých srdcí Pán vstoupit nemůže, do ideologizovaných srdcí nemůže vstoupit Pán. Jedině do srdcí, která jsou jako Jeho srdce, do soucitných srdcí vchází Pán, do srdcí, jež mají slitování a jsou otevřená. Kéž nám Pán daruje tuto milost.“

www.radiovaticana.cz/18.02.2020

ECCLESIA IN EUROPA III.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Mučedníci a svědkové víry

13. Rád bych však upoutal pozornost zvláště na některá znamení ve vlastním církevním životě. Především chci spolu se synodními otci znovu všem připomenout – abychom na ně nikdy nezapomněli – ono velké znamení naděje, jímž je tolik svědků křesťanské víry, kteří žili v posledním století jak na Východě, tak na Západě. Dokázali žít podle evangelia v situacích nepřátelství a pronásledování, často až po nejvyšší zkoušku krve. Tito svědkové, zvláště ti, kteří prošli zkouškou mučednictví, jsou výmluvným a velkolepým znamením; žádá se od nás, abychom je kontemponovali a napodobovali. Oni nám dosvědčují vitalitu církve; jeví se nám jako světlo pro církev i pro lidstvo, protože dali zazářit v temnotách Kristovu světlu; jelikož patří k různým křesťanským vyznáním, září také jako světlo naděje pro ekumenickou cestu v jistotě, že jejich krev „je mizou jednoty církve“.

Především nám pak říkají, že mučednictví je svrchovaným vtělením evangelia naděje: „Mučedníci totiž hlásají toto evangelium a dosvědčují je svým životem až k prolití krve, protože jsou si jisti, že nemohou žít bez Krista, a jsou ochotni pro něho zemřít v přesvědčení, že Ježíš je Pán a Spasitel člověka, a že tedy pouze v něm nachází člověk plnost pravého života. Podle na-

pomenutí apoštola Petra tak ukazují, že jsou připraveni obhájit před každým nadějí, která je v nich (srov. 1 Petr 3,15). Mučedníci kromě toho oslavují „evangelium naděje“, protože obětování vlastního života je nejradiálnějším a největším projevem oné živé, svaté a bohumilé oběti, jež je pravou duchovním bohoslužbou (srov. Řím 12,1), pramenem, duší a vyvrcholením každého křesťanského slavení. A konečně též slouží „evangelium naděje“, protože svým mučednictvím vyjadřují nejvyšší měrou lásku a službu člověku: dokazují totiž, že poslušnost evangelijnímu zákonu plodí mravní život a společenské soužití, které ctí a podporuje důstojnost a svobodu každé osoby“.

Svatost mnohých

14. Evangelium hlásající obrácení dává růst svatosti mnoha mužů a žen naší doby. Nejen těch, kteří byli církví oficiálně prohlášeni za svaté, nýbrž i těch, kteří v prostém a každodenním životě vydali svědectví o své věrnosti Kristu. Jak nemyslet na nespočetné děti církve, které v průběhu dějin evropského světadílu žily svou velkorysou a ryzí svatost ve skrytu rodinného, profesionálního a společenského života? „Ti všichni byli jako ‚živé kameny‘ spojeni s Kristem, ‚kamenem úhelným‘, budovali Evropu jako duchovní a mravní stavbu a zanechali svým potomkům to nejcenější dědictví. Pán Ježíš slíbil: ‚Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci‘ (Jan 14,12). Svati jsou živým důkazem toho, že se tento příslib naplňuje, a povzbuzují nás k víře, že je to možné i v těch nejtěžších okamžicích dějin“.

Před křížem

Kolik je ti let?

Stříbrné tělo aureola stříbrná
na černi
ohraničené žárem zlata
na černém dřevu
mělce ryté
lístky květy větvičky
jak černá louka

S ohromným nápisem viny
tížícím jako koruna nad křížem
jako by nebylo dosti jednoho rozpětí

Cítím, jak se dívají
od Tebe
přes plochou
svislou desku

Dívají se
vše zaniklo

Krokve sloupy základy
mlha dechu
mlha kadidla

Zůstal jsi jim
tak moc někde jinde

Na latinské
na polské faře
Ježíš Kristus
Žid a Ukrajinec

Autor Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

Kompendium katechismu

217. Co znamená Amen, jímž končí naše vyznání víry?

Hebrejské slovo Amen, jímž také končí poslední kniha Písma svatého, některé modlitby Nového zákona i liturgické modlitby církve, znamená naše důvěryplné a bezvýhradné „Ano“ k tomu, co jsme vyznali, že věříme, zcela se spoléhající na toho, který je definitivní „Amen“ (Zj 3,14): Kristus Pán.

218. Co to je liturgie?

Liturgie je slavení Kristova tajemství, a zvláště toho velikonočního. V ní se prostřednictvím kněžského úřadu Ježíše Krista znamenání ukazuje a uskutečňuje posvěcení lidí. Mystické tělo Krista, to je hlava a údy, koná veřejný kult vzdávaný Bohu.

219. Jaké místo zaujímá liturgie v životě církve?

Liturgie vytváří vrchol, k němuž směřuje činnost církve a zároveň je pramenem, z něhož vyvěrá její životní síla. Skrze liturgii a s ní Kristus pokračuje ve svém díle našeho vykoupení.

220. V čem spočívá svátostná ekonomie?

Svátostná ekonomie spočívá v komunikaci (sdílení) plodů Kristova vykoupení prostřednictvím slavení svátostí církve a zvláště eucharistie, „do-

kud nepřejde“ (1 Kor 11,26).

221. Jakým způsobem je Otec pramenem a cílem liturgie?

V liturgii nás Otec naplňuje svým požehnáním ve vtěleném Synu, který pro nás zemřel a vstal z mrtvých, a vlévá do našich srdcí Ducha svatého. Zároveň církev velebí Otce klaněním, chválou, díkyvdáním a snažně prosí o dar jeho Syna a vlití Ducha svatého.

222. Jak působí v liturgii Kristus?

Vzkříšený a oslavený Kristus v církevní liturgii znamená, a hlavně uskutečňuje své velikonoční tajemství. Tím, že dal apoštolům Ducha svatého, udělil jim a jejich nástupcům moc uskutečňovat dílo spásy skrze eucharistickou oběť a svátosti, v nichž on sám působí, aby uděloval svou milost věřícím všech dob a v celém světě.

223. Jak působí Duch svatý v liturgii vůči církvi?

V liturgii se uskutečňuje nejtěsnější spolupráce Ducha svatého s církví. Duch svatý připravuje církev na setkání s jejím Pánem, připomíná a ukazuje Krista ve víře shromáždění; zpřítomňuje a aktualizuje Kristovo tajemství; spojuje církev s životem a posláním Krista a dává jí, aby v ní přinášel plody darů společenství.

Dříve se ale vydal k litevským Prusům stopami sv. Vojtěcha. Měl s sebou 18 druhů a začal se značným zdarem. Obrátil a pokřtil i krále Nethimera. Na prusko-ruském pomezí v Braunsbergu jej však tamní obyvatelé zavraždili i s jeho druhy. Na vyobrazení jeho smrti mu dva muži usekávají ruce a nohy sekerou.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Rok 2020 ve farních akcích

- 11. ledna
- Tříkrálová sbírka
- 8. února
- Farní ples (KD Martínkovice)
- 26. února
- Popeleční středa – začátek postní doby
- 7. března
- Přednáška PhDr. Renaty Margitfalviové
- 21. března
- Duchovní obnova v Otovicích
- 10. dubna
- Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (v poledne)
- 12. dubna
- Zmrtvýchvstání Páně
- 2. května
- Pouť do Vambeřic
- 4. – 8. května
- Pouť do Německa
- 10. května
- Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
- 17. května
- Hvězda – májová pobožnost
- 20. května
- „Motobohoslužba“ Otovice
- 24. května
- Malé Svatoňovice – májová pobožnost
- 29. května
- Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
- 30. května
- Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
- 31. května
- 1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha svatého
- 5. června
- Noc kostelů
- 13. června
- Farní den (fara Ruprechtice)
- 20. června
- Slavnost Božího Těla
- 25. července
- Jakubsko-anenský vikend
- 26. července
- Cyklopouť do Nowe Rudy
- 1. srpna
- Křínická pouť
- Srpen
- Farní tábor (fara Ruprechtice)
- 11. října
- Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
- Říjen
- Farní výlet (TV Noe)
- 8. listopadu
- Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Sv. Bruno z Querfurtu, OSB, biskup a mučedník, 9. březen

Pocházel z boční větve saského císařského rodu. V magdeburské škole byl spolužákem našeho svatého Vojtěcha a biskupa i dějepisce Dětmara. Po vystudování se stal v Magdeburgu kanovníkem a později dvorním kaplanem císaře Otty III. Roku 996-7 jej provázela na cestě do Říma. Vstoupil tam do kláštera sv. Bonifáce. V té době zemřel sv. Vojtěch a Bruno jej zatoužil následovat k pohanským národům. V Raveně se seznámil se sv. Romualdem a začal se podrobovat přísným pravidlům jeho Kamaldulské družiny. S jeho požehnáním a s požehnáním papeže Silvestra II. se vydal do Německa, kde byl posvěcen na biskupa. Na apoštolskou cestu se vydal i s plnomocným pověřením císaře Jindřicha II. Jeho kroky vedly na Rus ke knížeti Vladimíru do Kyjeva a odtud obracet na víru národ Pečenců, tureckého původu. Jim hlásal Krista s požehnaným výsledkem a roku 1008 dorazil k polskému králi Boleslavu Chrabrému, aby se tam přiučil slovanským jazykům a mohl Boží slovo bez problémů hlásat slovanským Polabanům.

Má to smysl...??

Tak jsme (farnost Broumov) opět po roce realizovali farní ples a jaký byl?? V podstatě takový jako vždy, až na menší účast těch, co se přišli pobavit, a ještě menší účast nás farníků. Položme si tedy otázku: MÁ TO SMYSL?? Má smysl, aby několik rodin rok, co rok vynakládalo úsilí a čas na přípravu plesu a ostatní farníky to absolutně nezajímalo? Ano, lhostejnost spolu farníků je odměna za obětovanou práci těchto snaživých lidí. Lidí, kteří mají také rodiny, děti a starosti. A přesto jdou a několik dní zdarma věnují svůj volný čas pro ostatní, kteří se zde mohou sejít, popovídat, pověselt. No a jako produkt z tohoto všeho, vzejde nějaký menší finanční zisk, který lze použít na něco dobrého ve farnosti. Před lety, kdy tato akce vznikla, praskal sál v Martínkovicích ve švech. Sice zde nebyvali pouze farníci, jak by se na název akce FARNÍ PLES slušelo, ale bývalo jich zde opravdu hodně. Jak šel čas, farníci byli lhostejnější a lhostejnější, až do letošního plesu, kde opravdu už bylo pouze pár skalních rodů a nějakí ti jejich nekatoličtí přátelé, případně obyvatelé Martínkovic. Je třeba si nalít čistého vína

(ne mešního), MÁ TO SMYSL DĚLAT??, nemá. Za pár měsíců v květnu, bude pout' do Vambeřic, je to pout'na kterou vždy chodívalo velké množství farníků Broumovska a nejenom z Broumovska. Byla to velká procesí za Pannou Marií Vambeřickou, Královnou rodin. Již v Babičce od Boženy Němcové se o velikostech těchto poutí píše. Tato akce je přeci pro nás, pro nás farníky, kteří tam putujeme vyprosit požehnání a pomoc našim rodinám. Ale co to?? Rok od roku je procesí prořídlejší a prořídlejší. Kladu si otázku: „My už nechceme prosit o požehnání Pannu Marii?“. Odpověď je stejná jako u plesu, lhostejnost nás farníků značí, že NE. Takže opět otázka: MÁ TO SMYSL??, nemá.

No a v červnu bude farní den (býval i Jakubsko-Anenský), opět kdysi, spousta lidí, veselo, děti měli zábavu a my dospělí taktéž. Něco se ugrilovalo, nějaké to pivo, víno popilo a bylo fajn. Tenkrát to bývalo v klášterní zahradě v garáži, takové neútulné. A přeci se nás tu sešla spousta a nikomu nevadilo to trochu nevábne prostředí. Dnes je k dispozici fara v Ruprechticích a kolik se nás tam sejde – pár, těch skalních. Ostatní opět lhostejní. A opět moje otázka: MÁ TO SMYSL??,

nemá. Mnoho z nás si pamatují dobu komunismu, tenkrát nepřipadalo vůbec do úvahy, aby se nějakí farníci scházeli, podnikali plesy, poutě a farní dny. Tenkrát (jsou i tací, kteří to rádi připomínají) jsme vzpomínali, jak se naši předci a bývalí němečtí obyvatelé tohoto kraje družili, měli spolky, setkávali se, dělali poutě atd. A my jsme jim to ve skrytu duše záviděli a říkali jsme (nostalgicky) jak to tenkrát muselo být pěkné. Ale to v době komunismu nešlo. Dnes to jde, ale nám se už nechce – jsme LHOSTEJNÍ. Tak jo, zrušme to. Ale je třeba si uvědomit jedno, když to odpískáme už nikdy, nikdy toto nebude. Ti, co to obětavě organizovali to už realizovat chtít nebudou a noví organizátoři si řeknou: „Proč bychom to vlastně měli dělat?“.

Musíme si uvědomit, tyto akce nikdo nedělá pro sebe nebo pro pana faráře, ne, toto vše je děláno pro nás pro farníky Broumovska.

Vznáším tedy opět dotaz k diskuzi: MÁ TO SMYSL??

Petr Kopřiva

Půst

Populární detoxikační akce „Suchý únor“ připomíná jednak zkušenost předků, že s koncem zimy docházely zásoby, ale taky snahu o očistu organismu, který častokrát neúspěšně odolává nájezdům téměř nelidských konzumních praktik.

Postní doba je tedy nejenom z náboženského pohledu příležitostí k přehodnocení preferencí. Úvodní tvrdý absenční atak o Popeleční středě, který spočívá ve čtyřadvacetihodinovém zdržo-

vání se masitého pokrmu a jenom jednoho jídla tzv. „do syta“, umožňuje „vzít půst za pačesy“. Nekompromisně. Jinak těch čtyřicet dnů nějak okecáme. A když nastane druhý a poslední postní den v roce – Velký pátek – zůstaneme jenom stát s vědomím promarněné příležitosti.

Půst je možné taky prožít pozitivně, bez újmy, a naopak se ziskem: navštívit nemocné, pomoci potřebným, účastnit se pobožnosti Křížové cesty, i během pracovního týdne se účastnit mše sv., číst si Bibli nebo duchovní literaturu.

Nebo dát almužnu. Naše farnost se již tradič-

ně během postní doby sbírá na pomoc misii v Paraguaji. Letos tomu nebude jinak, přičemž se můžeme pokusit i o překonání loňského rekordu 20.000 Kč. To je však druhořadé. Důležitá je ochota přispět na dobrou věc. I když sami potřebujeme hodně finančních prostředků, jsou oblasti, které jsou na tom hůř. My přece máme kde bydlet a máme co jíst. Žijeme v míru a ve svobodě. Můžeme pracovat, posílat své děti do školy, prezentovat své postoje a názory. Někdy i víc, než je obvykle lidsky slušné. A jsme zase na začátku. Půst je rozhodně potřebný pro každého.

P. Martin Lanži

Cesta nejenom za rodáky

Od pondělí 4. května do čtvrtka 7. května

je plánována cesta
do Forchheimu, Bamberku,
Norinberku a okolí.

Způsob dopravy bude
automobilem nebo
autobusem – dle zájmu.

Němečtí hostitelé se už teď těší.
Více informací včas.

Na finální dokončení oprav střechy děkanského kostela chybí 200.000 Kč

Nedávné počínání vichřice Sabine způsobilo vyhození jednoho celého okna na klášterním kostele sv. Vojtěcha a taky ztrátu několika tašek na kostele sv. Markéty v Šonově.

Škody by však zcela jistě byly i na děkanském kostele sv. Petra a Pavla v Bromově. Naštěstí na centrálním svatostánku rozsáhlé broumovské farnosti probíhá už od roku 2012 postupná výměna střešní krytiny. Není to tak dávno, abychom neměli v živé paměti, jak bylo nebezpečné, se během silnějšího větru vyskytovat kolem této jedinečné sakrální stavby. V její blízkosti se nachází základní škola a osmileté gymnázium. A taky je každý den předmětem zájmu nejenom tuzemských turistů.

Na to, abychom mohli osm let prací na obnově střechy farního kostela letos úspěšně uzavřít, potřebuje Římskokatolická farnost – děkanství Broumov ještě 200.000 Kč. Zbývá dokončit výměnu nad bočním vchodem a celkovou výměnu krytiny nad sakristií. Od Ministerstva kultury, Královéhradeckého kraje a Města Broumov má ŘKF – děkanství k dispozici aktuálně 595.000 Kč. Zbylé je nutné sehnat. Pokud se rozhodnete přispět, číslo účtu je 35-1180703399/0800. Můžete přidat heslo „Střecha“. Pán Bůh požehnej Vaší velkorysosti a pomoci.

Pomůžete tak uzavřít dlouhou etapu, během které 3krát proběhly letní olympijské hry: v Londýně (2012), v Rio de Janeiro (2016) a v Tokiu (2020). Délka závisela na finančních možnostech far-

nosti. Dvě stě aktivních katolíků od Božanova po Vernéřovice není sto financovat opravy dvanácti kostelů, které spravuje broumovská farnost. Samotná výměna měděné, a tím pádem krytiny, u které se očekává výrazně delší životnost, vyšla na 7 mil. Kč. Přičemž jsme už v roce 2011 v interiéru petropavlovského svatostánku vyměnili elektroinstalaci za 450.000 Kč, v letech 2014 – 2017 restaurovali varhany za 1,3 mil. Kč a v letech 2016 – 2020 restaurovali boční oltář sv. Jana Nepomuckého za 1,5 mil. Kč.

Římskokatolická farnost – děkanství Broumov je prosta restitučních nároků. Od roku 2007 se povedlo na postupné opravy kostelů broumovské farnosti získat přes 100 mil Kč (Evropská unie 45 mil. Kč, zbytek MK ČR, KHK, BiHK, dárci). Z toho

pro děkanský kostel sv. Petra a Pavla šlo přes 10 mil. Kč. Díky patří Ministerstvu kultury, Královéhradeckému kraji, Městu Broumov, Biskupství královéhradeckému, Česko-německému fondu budoucnosti, farníkům a soukromým dárcům. Během letošního roku chceme tak nejenom dokončit výměnu střešní krytiny, ale rovněž i připravit projektovou dokumentaci na fasádu a okna daného sakrálního objektu, přičemž odhadované náklady jsou kolem 100.000 Kč. Když to půjde a Vy pomůžete jakýmkoli laskavým darem, budeme už příští rok pracovat na fasádě, která když teď zafouká, dělá kolem kostela sv. Petra a Pavla pořádnou neplechu.

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Katolická církev není boháč, ale má jeho mentalitu

LIDOVÉ NOVINY: Po skončení angažmá v čele Fondu národního majetku a éře privatizací jste založil úspěšnou poradenskou firmu. Z podnikání jste se však postupně stáhl a uvolnil si ruce pro záležitosti katolické církve a víry. Proč?

ČEŠKA: Po 15 letech v poradenství jsem se pral s motivací. Atraktivnější mi najednou začalo připadat pomáhat lidem s jejich vírou. Spíš je zachraňovat pro život věčný, než jim zachraňovat peníze v kapse. Byl jsem aktivní ve farnosti. Později jsem začal studovat teologii, abych byl schopný o víře nejen svědčit, ale také ji vysvětlit a argumentovat. Víra má mnoho intelektuálně zajímavých aspektů, které jsem sám potřeboval pochopit a vysvětlit. Studoval jsem dálkově a zároveň podnikal. Potom jsem potřeboval ještě větší odstup od práce, abych si řadu věcí ujasnil. Odešel jsem na pouť do Santiaga de Compostela a několik měsíců pěšky putoval po Evropě. Později jsem odcestoval do Antarktidy.

LIDOVÉ NOVINY: Pomohlo vám to?

ČEŠKA: Určitě. Poznal jsem kus světa i život z jiné stránky. A především jsem si ujasnil, kým jsem v Božích očích, a čemu bych se měl věnovat.

LIDOVÉ NOVINY: Tím novým posláním byla práce ekonoma pražského arcibiskupství?

ČEŠKA: Chvillemi jsem si to myslel. Dnes už vím, že funkce ekonoma mi asi souzena nebyla, protože kdyby jo, pak bych tam vydržel déle než 16 měsíců. Ale byla to natolik cenná zkušenost, která mi poskytla jedinečné poznání katolické církve coby instituce a prostředí, že si myslím, že i v té krátké misi určitý Boží záměr byl. Znal jsem katolickou církev z úrovně farnosti. Určitou zkušenost jsem udělal prací pro Českou biskupskou konferenci. A teď jsem získal detailní vhled do ekonomiky arcibiskupství.

LIDOVÉ NOVINY: Proč jste odešel?

ČEŠKA: Nejjednodušší je asi říct, že se nepotkaly můj pohled a pohled mých nadřízených a některých kolegů.

LIDOVÉ NOVINY: V dosud poslední tiskové zprávě České biskupské konference se uvádí, že nejvíce peněz jde na obnovu památek. Je to k chlubení?

ČEŠKA: To je těžká otázka. Na jedné straně je úctyhodné, že katolická církev nechce dát ruce pryč od kulturního bohatství této země, že cítí velkou spoluzodpovědnost za zachování památkového fondu. Na druhou stranu je to naprosto špatně, protože katolická církev nebyla založena na ochranu památek. Ježíš byl tesař, ale nezanechal po sobě žádnou sochu ani žádný dům. Byl učitel, ale nezakládal školy. Byl autorita, ale nebudoval města a říše. Uzdravoval, ale nezakládal nemocnice. Nezanechal po sobě nic hmotného. Veškerý čas věnoval svým učedníkům, veškerou svou energii dal do hlásání evangelia.

LIDOVÉ NOVINY: A současná katolická církev?

ČEŠKA: Dnešní katolická církev se od prvotního poslání velmi vzdálila. Třeba péče o památky jí bere životadárnou energii a svádí ji mimo poslání, jež jí dal do vínku Kristus. Zaměstnanci biskupství, ale i faráři tráví obrovskou porci času přípravou a prováděním stavebních projektů. Shánějí peníze.

Vyjednávají dotace a kontrolují všechny možné nesmyslné náležitosti jejich čerpání. Sjednávají dodavatele, kontrolují jejich práci a dělají stavební dozor. Zajišťují účetnictví a výkazy ve správných formátech, aby nemuseli dotace vracet. Prostě fungují často na plný úvazek jako správci majetku a pracovníci památkové ochrany. Není možné, aby to neovlivnilo způsob, jímž se věnují duchovní práci.

LIDOVÉ NOVINY: Katolická církev však ne-

pečuje jenom o památky. Provozuje charitu, nemocnice, školy. To je její dobrá vizitka, nebo ne?

ČEŠKA: Ano i ne. Jsou to dobrá díla. Ale podobně jako péče o památky jsou mimo hlavní poslání církve, kterým je šíření evangelia a péče o vztah lidí k Bohu. Je pravda, že i Ježíš při svém veřejném působení uzdravoval, sytil lidi a vracel důstojnost lidem na okraji společnosti. Ale to všechno dělal jen jakoby mimochodem, bezděčně, jako vedlejší projev své božské moci. Nebylo to tím hlavním, co konal. V evangeliích jasně říká, že nepřišel, aby uzdravil všechny nemocné, ani aby nakrmil všechny hladové či obdaroval všechny chudé. Přišel, aby hlásal Boží království a ukázal lidem cestu.

LIDOVÉ NOVINY: Není péče o církevní stavby a o potřebné, zřizování škol a nemocnic nejlepším způsobem evangelizace?

ČEŠKA: Není. Určitě je to dobré dílo a katolická církev by je neměla opustit. Ale evangelizaci nemůže nahradit. Je dobrým svědectvím o plodech víry, jde-li o vedlejší plod evangelizace. Ale je tomu tak u nás? Mně se zdá, že ne. Když biskupové dávali zprávu o stavu katolické církve, hovořili o tom, kolik peněz vydělala, o kolik peněz ji připravil kůrovec, do čeho investovala. Hovořili o tom, kolik opravili památek, kolik katolická církev zřizuje škol, charit a nemocnic. Ale o tom, o čem je především, o tom jsem se nic nedočetl, o tom se mlčí.

LIDOVÉ NOVINY: O čem katolická církev mlčí?

ČEŠKA: Nedočtete se o věcech, jež dělají katolickou církev církví. Spolu s údaji o hospodaření se nemluví, kolik bylo pokřtěných, biřmovaných, prvních svatých přijímání, církevních svateb a pohřbů. Nehovoří se, ve kterých církevních společenstvích nejvýrazněji působí Duch svatý. Nehovoří se o vyslyšených modlitbách a zá-

zracích. Nikoho z představitelů katolické církve jsem neslyšel mluvit s autoritou proroka o stavu společnosti a směřování této církve. Dle obrazu v médiích se proměnila ve velkou neziskovou organizaci, z níž se svátostný rozměr a vztah k Bohu vytrácí.

LIDOVÉ NOVINY: Proč si myslíte, že to tak je?

ČEŠKA: Vidím několik důležitých příčin. Vliv dřívejší historie – josefinismu. Vliv nedávné historie – komunismu. Pak také postoje a angažovanost samotných věřících. A tlak doby.

LIDOVÉ NOVINY: Dá se to změnit?

ČEŠKA: Určitě ano, ale půjde to pomalu, a ne bezbolestně. To souvisí s poslední zmíněnou příčinou problémů, s tlakem doby. Je rychlá a matoucí. Informace, akce, zážitky, nabídky, nároky... Úspěch je podmíněn velkou přizpůsobivostí, originální vizí, a také schopností přímočaré zkratky. Katolická církev není dobře vybavena ani pro jedno z toho. Potýká se s deficitem prorocké pravdivosti a mesiášské vize. Potýká se s deficitem vůdcovství schopného strhávat a vést. Ale i s deficitem obyčejných manažerů, již umějí efektivně řídit, rozhodovat, motivovat. Kdysi byli kněží nejvzdělanější lidé ve státě. I dnes jsou vzdělaní, ale jen v určité oblasti. Na spoustu věcí, které musejí řešit, je nikdo nepřipravuje.

LIDOVÉ NOVINY: Dnešní biskupové a představitelé církve to nevnímají?

ČEŠKA: Neznám všechny, proto nemohu soudit. Snad je mezi nimi prorok, který se ještě neprojevil a který bude schopný poctivě a pravdivě pojmenovat současný stav. Zatím ho nevidím. Ekonomicky samostatná katolická církev, která vyžije z investic a majetku, je iluze. A také ekonomický, podnikatelský i teologický nesmysl. Jako bývalý ekonom důležité diecéze vím, že to ekonomicky nevychází. Jako podnikatel a poradce vím, že žádná organizace nemůže dlouhodobě prosperovat, když se snaží žít ze své vedlejší a nikoliv hlavní činnosti. A z teologického hlediska jen stěží můžete lidi dovést do království nebeského, pokud vás svazuje majetek a bere vám tolik energie, kolik bere současné katolické církvi.

LIDOVÉ NOVINY: Ekonomická prosperita a majetek církvi škodí?

ČEŠKA: Jak jsem nahlédl církvi pod pokličku, vím, že katolická církev není boháč. Ale má mentalitu boháče, protože se snaží zajistit z majetku. Tento odér církevního materialismu je jedním z

důležitých důvodů, který lidi od katolické církve odrazuje a který jí ubírá na věrohodnosti. A to je velká škoda. Protože tím lidé přicházejí o velké dobro, které praktikující víra nabízí. A kazí to práci mnoha dobrým duchovním a mnoha dobrým církevním společenstvím, v nichž je Bůh přítomen, a kde se odehrává dobré dílo.

LIDOVÉ NOVINY: Když vás poslouchám, nabývám dojem, že si myslíte, že restituce církevního majetku církvi nepomohly.

ČEŠKA: Katolická církev z nich žádné dobro neměla a nemá. Protože dochází k zastavování financování státem (v roce 2043 se odluka církve od státu dovrší a erár přestane vyplácet církvi svůj příspěvek – pozn. red.), její finanční situace se zhorší. A z majetku, do kterého investuje, nikdy nebude schopná hradit své potřeby ve stejném rozsahu, v němž byly hrazeny před dohodou o majetkovém vypořádání. Zadání, že příjmy z restitucí a nové investice mají katolickou církev finančně zajistit, je nereálné, a jak už jsem řekl, i ekonomicky, podnikatelsky a teologicky chybné. Navzdory tomu jsem byl zastáncem dohody mezi státem a církvemi. Ale především proto, že rehabilitace církvi měla být důležitá pro většinovou společnost a vést k určité morální nápravě a obrodě. Společnost měla ústy svých zákonodárců vyznat, že se na církvích dopouštěla nepravostí, že jich lituje a má vůli je napravit. Náhrady měly být v podstatě morálním gestem. Proto jsem trpěl, když se to nakonec omezilo na diskusi o výši náhrad. Tím se celé morální gesto naprosto znehodnotilo. Korunu tomu dali titíž komunisté, kteří systematicky dlouhá desetiletí církve poškozovali. Místo aby si první posypali hlavu popelem a omluvili se za to, co páchali, s drzým čelem se postavili na podstavec a dál kázali proti církvi a všeho využili jenom k tomu, aby rozpoutali další kolo proticírkevní propagandy.

LIDOVÉ NOVINY: Jak to vypadá se sbírkami věřících?

ČEŠKA: Poslední čísla, která jsem měl k dispozici, říkala, že v pražské diecézi věřící přispívali v kostele v průměru v neděli 24 korun. Za měsíc je to necelá stovka, tedy necelá třetina procenta průměrné mzdy. I kadeřník vás měsíčně stojí víc. Jak ale můžete přijít za věřícími, aby dávali víc peněz, když si čtou v novinách, jak je církev bohatá, a sami biskupové je v tom svými tiskovými zprávami utvrzují? Titulek hlásající, že církev měla zisk z hospodářské činnosti 1,4 miliardy korun, vám jako faráři vezme chuť říkat si věřícím o peníze. A jen málokdo si umí dohledat, že ve stejném roce dělala ztráta z hlavní činnosti zhruba stejnou částku, a církev proto celkově hos-

pořádala „šul nul“. A v dalším roce už se ztrátou.

LIDOVÉ NOVINY: Jaké to má řešení?

ČEŠKA: Obrat katolické církve ke svým věřícím. Dokud nebudeme mít odvahu veřejně přiznat, že dohoda se státem nehodila katolickou církev za vodu, že nejsme bohatá instituce, jak se traduje, a že nás čekají krušné časy, lze jen obtížně od věřících požadovat vyšší empatii a spoluúčast. Navíc to chce ještě něco. Že nebude stačit jen pokání. V první řadě to chce pootočit kormidlem katolické církve, aby byla cítit Kristem, evangeliem a Božím královstvím, a ne úřadem, majetkem a obecně prospěšnými aktivitami, které lze jen obtížně, s lupou v ruce, odlišit od stejných služeb poskytovaných necírkevními organizacemi.

Roman Češka (55)

- Nejprve ho zlákala ekonomie, pak psychologie. Po ukončení Vysoké školy ekonomické v Praze si, jak sám říká, uvědomil, že se tomu, co získal na VŠE, věnovat nechce. A po vojně se přihlásil na obor psychologie a pedagogika na Univerzitě Karlově. Rodiče si už nemohli dovolit financovat mu další roky studia, a tak si podal přihlášku do Ekonomického ústavu Československé akademie věd. Tam zjistil, že ekonomie je o něčem jiném, než jej učili na VŠE. Stal se jedním z nejmladších členů skupiny ekonomů, kteří byli později hlavními tvůrci ekonomické transformace.
 - Kariéru privatizátora státního majetku odstartoval v roce 1990 jako poradce ministra pro privatizaci Tomáše Ježka. Jako náměstek ministra privatizace, jímž se stal v roce 1992, a výkonný předseda Fondu národního majetku (1994–1998) se podílel na vytvoření systému dražeb a veřejných soutěží i systému řešení neuhrazených pohledávek. Jeho agendou byla restrukturalizace a proces privatizace strategických podniků a bank.
 - V roce 1996 se stal členem Poslanecké sněmovny za ODA. O rok později se křesla poslance kvůli souběhu funkcí vzdal.
 - Po skončení svého angažmá v čele FNM založil s několika dalšími ekonomy poradenskou společnost Value Added, kde na vedoucí pozici působí dodnes.
 - Studoval teologii a 16 měsíců pracoval jako hlavní ekonom na pražském arcibiskupství.
- Martin Šabu

Zdroj: http://ceskapozice.lidovky.cz/tema/katolicka-cirkev-neni-bohac-ale-ma-jeho-mentalitu.A200204_161639_pozice-tema_lube
08/02/2020; mírně kráceno

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

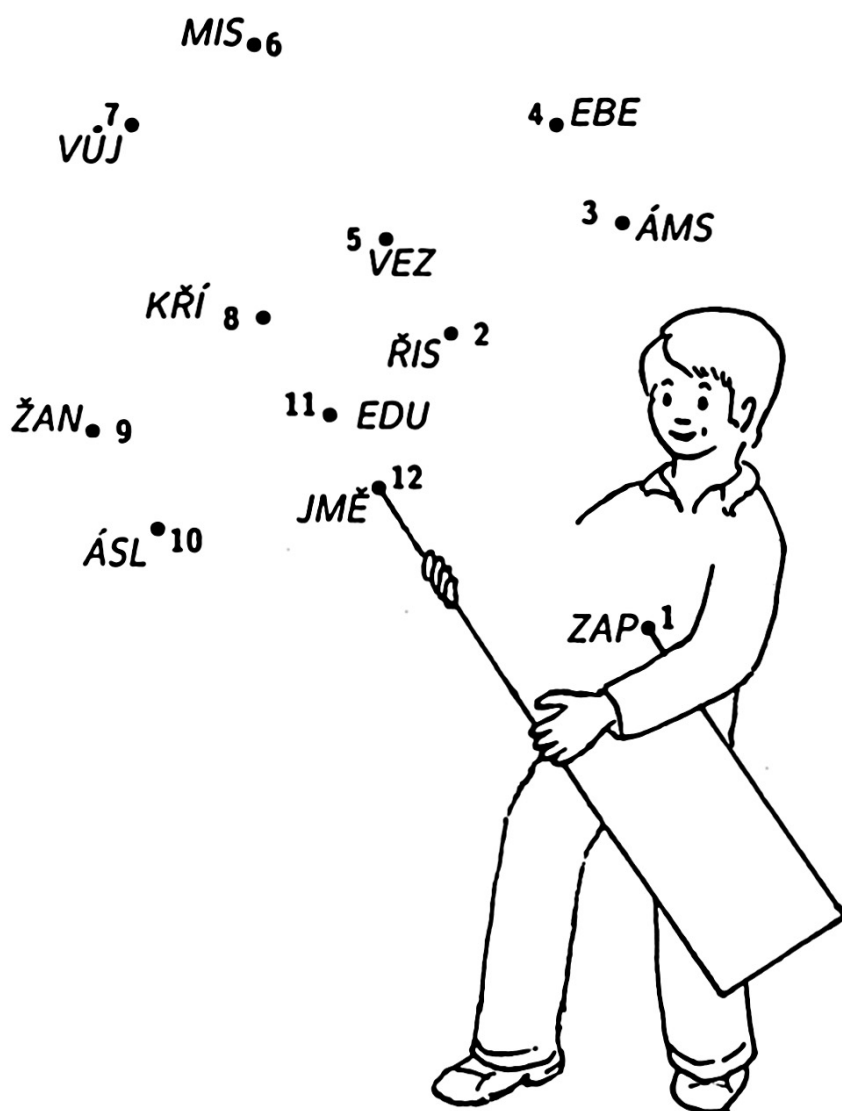
AMEDEO CENCINI ŽIVOT V USMÍŘENÍ

PAULÍNKY 2008

1. Uznat a přijmout fakt, že jsme hříšníky před Bohem, před sebou samými a před druhými lidmi, znamená posun na cestě růstu a zrání.
 2. Opuštění mohl vymyslet pouze Bůh, který má lidi rád, určitě si je nevymyslelo nějaké ambiciózní já, které hledá jen sebe sama.
 3. Jestliže jsme nezakusili mlčení ze strany Boha, nemůžeme ocenit dar, jímž je jeho slovo, a ještě méně můžeme vytušit jeho bohatství.
 4. Dobrému lotrovi stačilo jen to, že byl ukřižován vedle Ježíše, aby v rychlém zpytování svědomí odhalil své hříchy a objevil Boží lásku.
Asi bychom se měli naučit zpytovat svědomí před Ježíšovým křížem.
 5. Trám v našem oku nám brání, abychom si povšimli, že to, proti čemu brojíme u druhých,
je zatím naším vlastnictvím a že nevnímáme ani sebe ani toho druhého pravdivě.
 6. Poznání, že jsme hříšníky, je první zkušeností, kterou prožíváme, když se setkáme s Bohem. Právě to je znamením, že jsme se s ním opravdu setkali.
 7. Modlit se znamená uznat vzdálenost, jež nás od Boha odděluje, a přijmout s vděčností to, že nám Otec vychází vstříc i přes naši špatnost a nehodnost.
 8. Jestliže chce člověk růst, musí být neustále v přechodu od starého k novému, od naprogramovaného k tvořivému.
Prožívá zdravé napětí, které vede k růstu.
 9. Vědomí hříchu máme pouze tehdy, když stojíme před Bohem a s bolestí shledáme, že jsme ho něčím urazili.
 10. Dobro je to, co odpovídá Božímu plánu, a zlo je to, co mu odporuje.
 11. Člověk poznává tajemství hříchu, jen když se přiblíží k Bohu a objeví svůj hřích jako trhlinu ve vztahu k němu.
 12. V Božím slově objevíme plán, který s námi Otec má, naše povolání, to, čím máme být.
 13. Chceme-li se vyhnout různým formám nepřijímání zla, musíme se naučit ho v sobě poznat a odhalit jeho maskování.
 14. Zpytování svědomí je modlitbou. Jestliže modlit se znamená stát před Bohem v celé pravdě našeho bytí, pak zpytování svědomí znamená setkání
s Božím slovem, které nás proniká, zná a vyjeví nám, kým jsme.
 15. Kdo se domnívá, že už všechno nebo téměř všechno o sobě ví, a spokojuje se tedy s povrchním pohledem na svůj život,
nejen že nezpytuje své svědomí, ale je domýšlivý a naivní.
 16. Zpytování svědomí znamená stát před Bohem s jistotou, poctivě nahlédnout do svého nitra a nechat Boha, aby nás spatřil takové,
jací jsme, je zdrojem hlubokého pokoje.
 17. Jedině Boží slovo mi může vyjevit, co je dobré a co špatné.
 18. Zpytování svědomí musí být každodenní záležitostí. Jestliže chceme,
aby Boží slovo opravdu proniklo našimi myšlenkami a city, musíme každý den provádět toto „cvičení“ (a ne pouze tehdy, když jdeme ke zpovědi).
 19. Je pravděpodobné, že kdybychom si všichni navykli zpytovat se ve vztahu ke společnému zlu, v našich domech by vládl větší pokoj.
A pak bychom si asi všimli, že někdo už na svých bedrech naše břemena nese.
 20. Zpytování svědomí je jakási denní pauza, při které si lépe uvědomujeme své jednání a stáváme se svobodnějšími,
méně automatickými, více odpovědnými – přestáváme být otroky minulosti.
 21. Každý přicházející den je milostí, kterou nám dává Bůh.
 22. Zpytování svědomí formuje naše svědomí.
- Formuje ho, aby bylo schopné hluboce si uvědomit hřích a cítit nad ním bolest jako nad urážkou lásky Boží a odmítnutím Božího slova.
23. Bůh nám odpouští pokaždé, když se k němu obrácíme s lítostí, vědomí si svého hříchu, a s důvěrou v jeho milosrdenství.
 24. Otcovo odpuštění nám odhaluje tu nejhlubší pravdu o nás samých,
znovu nám dává opravdovou důstojnost, která smete všechny pocity méněcennosti.
 25. Ten, komu je odpuštěno, je hluboce přeměněn silou svátosti,
není tentýž člověk jako dřív, i když ještě pociťuje strach, domýšlivost a slabost jako předtím.
 26. Bůh nás stvořil a spasil svým křížem; také dnes nás dále tvoří a zachraňuje svým odpuštěním.
 27. Každé opravdové usmíření s Otcem musí projít usmířením s vlastním já.
 28. Autorem vnitřního klidu je Bůh. My o klid můžeme pouze prosit, ale tvůrcem je on.
 29. Kristův kříž očišťuje naše představy o Bohu a ničí naše modly.
 30. Objevit lásku, která přesahuje spravedlnost, znamená objevit nezištný dar, který naplňuje celý náš život.
 31. Život každého člověka je plný milosti Boží. Být svatý znamená žít naplno tuto míru a nepokoušet Boha žádostí, aby nám dal ještě více.

JAKO JEŽÍŠ

Ježíš ukázal svou smrtí na kříži velkou lásku ke všem lidem. Zástupu lidí, svým učedníkům a také nám řekl, co máme dělat, abychom svůj život dobře naplnili. Spoj tečky podle čísel – tím dokreslíš obrázek. Zároveň najdeš dokončení Ježíšovy věty, kterou zapsal evangelista Marek.

TAJENKA: KDO CHCE JÍT ZA MNOU.

150 let od narození biskupa z Božanova

August Klinke se narodil 3. března 1870 v Božanově. Když bylo malému Augustovi jeden a půl roku, emigrovala rodina do Chile. Jeho otec Josef byl zedník, bylo mu 40 let, matce Anně roz. Leierové 39 let a sestře Anně 13 let. Rodina odešla do Chile s první skupinou emigrantů z Broumovska. Odpluli z Hamburku na lodi Wandrahm 21. listopadu 1871. Po tříměsíční plavbě připluli do přístavu Puerto Montt v Chile 29. února 1872. Na rozdíl od většiny kolonistů z Broumovska se neusadili v Nueva Braunau, ale v nedalekém Puerto Octay na břehu jezera Llanquihue v domku, který ještě dnes existuje.

nátu ČR Milan Štěch biskupovi ve Valdivii mons. Ignaciowi Ducassemu náhrobní desku pro místní katedrálu. Při slavnostním předání desky byli přítomni delegace Senátu ČR, velvyslanec ČR v Chile Josef Rychtar, guvernérka provincie Valdivia Patricia Moreno, starosta Valdivie Omar Sabat, podnikatelé a zástupci obchodní a hospodářské komory ve Valdivii, kněží a komunita diecéze a potomci kolonistů z Broumovska. Biskupská konference Chile k tomuto setkání

vydala prohlášení.

Ing. Jan Neumann, mírně upraveno

Po ukončení základní školy absolvoval August Klinke celou řadu teologických studií, která ukončil na semináři ve městě Ancud na ostrově Chiloé, kde byl 23. června 1893 vysvěcen na kněze. Dále zastával několik významných cír-

kevních úřadů. Dne 21. února 1909 ho papež Pius X. jmenoval biskupem. Je dosud jediným biskupem narozeným na Broumovsku. Zemřel při požáru biskupské rezidence ve Valdivii 8. května 1932. Původně byla jeho rakev uložena v kolumbáriu na Centrálním hřbitově ve Valdivii a po dostavbě 14. katedrály v roce 1996 byla v roce 2008 uložena zde. Předcházejících třináct katedrál, které stály na stejném místě, se zřítlo při zemětřesení (město leží v tektonické oblasti). 8. května 2008 v jeho rodišti na božanovském hřbitově symbolický pomník posvětil tehdejší královéhradecký biskup mons. Dominik Duka.

13. ledna 2017 předal tehdejší předseda Se-

EXCMO. y REVDMO.

Mons. AUGUSTO KLINKE LEIER

Obispo Titular de Preconesso

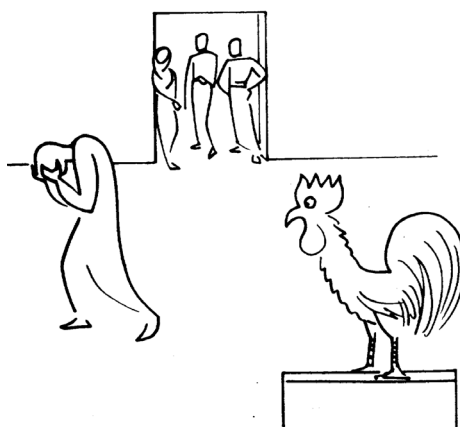
**★ 3. III. 1870 en Barzdorf, Bohemia,
Imperio Austro - Húngaro
(hoy Božanov, República Checa)**

† 8. V. 1932 en Valdivia

**I. Gobernador Eclesiastico, 1910 - 1924
II. Administrador Apostolico, 1924 - 1928**

Návod ke zpytování svědomí z pařížského kostela sv. Klotildy, březen 2015:

- *Neobracím se k Bohu jenom, když ho potřebuji?*
- *Nejdu na mši sv. jenom v neděli a o velkých svátcích?*
- *Začínám svůj den modlitbou? Taky ho i tak končím?*
- *Stydím se projevít, že jsem křesťan?*
- *Stane se, že někdy vzbouřím proti Boží vůli?*
- *Jsem snad žárlivý, zlostný nebo stranický?*
- *Jsem poctivý a spravedlivý k ostatním nebo živím v sobě „kulturu promlčení nebo úpadku“?*
- *Se svým protějškem a v mé rodině se snažím o vyučování pravdám víry?*
- *Ctím a respektuji svoje rodiče?*
- *Odstranil jsem život, aby se nemohl narodit? Pomohl jsem někomu, aby tak učinil?*
- *Jsem někdy světsky naladěný a někdy zas plný víry?*
- *Zneužívám potraviny, alkohol, cigarety a i jiné zábavy?*
- *Nestarám se příliš o vlastní fyzickou pohodu a dobra, která vlastním?*
- *Jak využívám svůj volný čas? Nejsem líný?*
- *Chci, aby se mi sloužilo?*
- *Živím v sobě touhu po odplatě? Jsem mstivý?*
- *Jsem jemný, skromný a tvůrce míru?*

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

1. březen

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

8. březen

Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

15. březen

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

22. březen

Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

29. březen

Broumov, sv. Václav	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	k. sv. Václava	17:00
Čtvrtek	děkanský k.	17:00*
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

* Ve čtvrtek 05/03

mše sv. jen v kapli PM v Šonově v 17:00

POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY:

pátek 16:30 P+P, neděle 16:30 klášterní k.

Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 17:45;
pátek, P+P, 17:30 – 18:00

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
dle zájmu sobota 28/03, P+P, 09:00 – 10:00;
předvelikonoční v sobotu 04/04

Změna vyhrazena.

Postní duchovní program:

„Úskalí v partnerských vztazích očima ženy“

přednáška PhDr. Renaty Margitfalviové;
jenom pro přihlášené;

místo: fara Broumov, den a čas:
sobota 7. března, 19,00 hod.

Duchovní obnova v sobotu 21. března

09:00 – 10:30 přednáška a diskuze,
OÚ Otovice

11:00 mše sv., k. sv. Barbory

Duchovní obnovu povede P. Th.Lic. Martin Lanži,
děkan Broumov

Pobožnost Křížové cesty:

pátek 16:30 P+P, neděle 16:30 klášterní k.
(laické vedení vítáno)

Prosím, uklidíme si kostel.

Po předvánočním úklidu, kde se sešla PARTA sedmdesátníků a výše, jsem se donutila k malému zamyšlení.

Je jasné, že všichni máme rádi náš uklizený kostel, ale za pár let se nám pravděpodobně stane, že to nebude tak samozřejmé. Tyto řádky směřují hlavně na farníky v produktivním věku. Prosím, zamysleme se nad svým volným časem, jestli nejsme ochotni věnovat kousek odpoledního nebo víkendového času na zkulturnění našeho svatostánku. Myslím si, že není od věci, když si sebou mamky, podle uvážení, vezmou svoje děti a nechají je třeba jen utřít prach. Pak nám třeba vyrostou parta mladých, kteří budou vědět, že kostel se sám neuklidí a sami se třeba jednou zapojí. To hodně předbílám.

Na úklid kostela je ideálních pět osob. Práce je do 1,5 hodiny hotová a nestojí to tolik úsilí. Ve chvíli, kdy se sejdou dva lidi, tak nejen, že práce trvá hodiny tři, ale přijdete domů a vaše domácnost zůstane stát, protože navíc už síly nezbyvají.

Pan farář navrhl, že se před každým úklidem, dá lístek mezi lavice, na který se může každý podle možností zapsat.

Ničeho se nebojte a na velikonočním úklidu se těší Patrná Ilona

Modlitba sv. Františka
Saleského k andělu strážnému

Můj svatý anděle! Ty jsi od mého narození mým ochráncem. Tobě svěřuji dnes své srdce, předej je mému Spasiteli, jemuž Jedinému má náležet. Ty jsi ochráncem mého života. Buď také mou útěchou ve smrti. Posiluj mou víru, upevňuj mou naději, zapaluj ve mně božskou lásku!

Dopřej mi, abych netrpěl úzkostí pro minulý život, neznepokojoval se přítomným a neděsil se budoucím. Posiluj mě ve smrtelném zápasu, povzbuzuj mou trpělivost, dodej mi pokoje. Vypros mi milost, aby mým posledním pokrmem byl chléb andělů; mými posledními slovy Ježíš, Maria, Josef; posledním vydechnutím byl dech lásky; a tvoje přítomnost buď mou poslední útěchou. Amen.

Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.